

Sygnatura akt I C 1868/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Rudkowska – Ząbczyk

Protokolant: Jagoda Jarosławska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 marca 2015 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa **A. U. (1)**

przeciwko **M. M.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. pozbawia w całości wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 6 września 2013 r., wydanego w sprawie o sygnaturze akt I Nc 222/13;

II. zasądza od pozwanej M. M. na rzecz powoda A. U. (1) kwotę 25 551,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygnatura akt I C 1868/14

UZASADNIENIE

Powód A. U. (2) wniósł o pozbawienie wykonalności w całości tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny z dnia 6 września 2013 r. w sprawie o sygnaturze akt I Nc 222/13, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z 13 listopada 2014 r. na rzecz pozwanej M. M. oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powyższego żądania powód podniósł, że 25 listopada 2014 r. otrzymał zawiadomienie o wszczęciu przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu wykonawczego w postaci prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 6 września 2013 r. oraz dokonaniu zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego. Powód zarzucił, że prowadzenie postępowania egzekucyjnego jest niezasadne, gdyż spełnił już świadczenie objęte tym tytułem. Dnia 26 listopada 2014 r. uiścił bowiem na rzecz Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków W. O. kwotę 469 304,16 zł w związku z zajęciem przez Komornika wierzytelności przysługujących pozwanej od powoda. Przed dokonaniem zapłaty powód upewnił się, że zajęcia wierzytelności pozwanej nadal pozostają w mocy. Poinformował też pozwaną o dokonanej zapłacie. W konsekwencji zobowiązanie wynikające z nakazu zapłaty wygasło i egzekucja jest niedopuszczalna.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu. Zarzuciła, że postępowanie egzekucyjne przeciwko powodowi prowadzone jest na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty i do momentu jego wszczęcia powód nie zapłacił zasądzonej nakazem kwoty. Przyznała, że wprowadzie w trakcie postępowania powód zapłacił na rzecz Komornika kwotę 469 304,16 zł tytułem realizacji zajętej wierzytelności, ale zajęcie to było bezskuteczne. Zajęcie komornicze powinno bowiem obejmować jedynie istniejące wierzytelności, a nadto precyzować strony zobowiązania i jego treść. Pozwana zarzuciła też, że nie można prowadzić egzekucji z wierzytelności powstałych w późniejszym okresie, bez dokonania nowego zajęcia. Tymczasem czynność zajęcia

dokonana przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków W. O. nie spełniania powyższych wymogów, przede wszystkim z powodu zbyt ogólnego wskazania wierzytelności. Poza tym nie mogła obejmować kosztów postępowania zasądzonych nakazem zapłaty, gdyż te powstały później, w wyniku prawomocnego rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego w dniu 4 listopada 2011 r. Pozwana podniosła również, że 18 listopada 2014 r. dokonała cesji wierzytelności na rzecz córki K. P., o czym poinformowała powoda. W wyniku cesji córka pozwanej uzyskała klauzulę wykonalności z przejściem uprawnień i ograniczyła postępowanie egzekucyjne do kosztów procesu zasądzonych od powoda. Pozwana nie jest więc wierzycielem egzekwującym i nie posiada legitymacji biernej w niniejszej sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w dniu 6 września 2013 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu nakazał A. U. (2), aby zapłacił na rzecz M. M. kwotę 366 673,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 11 801,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 7 200,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Wyrokiem z dnia 4 listopada 2014 r. w sprawie I ACa 824/14 Sąd Apelacyjny we Wrocławiu utrzymał w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 6 września 2013 r. wydany przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie I Nc 222/13 oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5 400,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Postanowieniem z dnia 13 listopada 2014 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu nadał klauzulę wykonalności na powyższy nakaz zapłaty na rzecz pozwanej M. M..

(dowód: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 4 listopada 2014 r. w sprawie o sygnaturze I ACa 824/14, k. 65; nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie o sygnaturze I Nc 222/13 w aktach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu M. S. o sygnaturze akt Km 2808/14)

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków W. O. prowadził przeciwko pozwanej postępowania egzekucyjne z wniosków kilku różnych wierzycieli. W ramach tych postępowań dokonał zajęć wierzytelności oraz ekspektatyw wierzytelności przysługujących pozwanej od powoda, o czym za każdym razem pisemnie informował powoda. Komornik dokonał zajęć w toku następujących postępowań egzekucyjnych:

- w dniu 4 stycznia 2012 r. w sprawach o sygnaturach Km 936/11 oraz Km 7528/11 z wniosku wierzyciela A. L. oraz wierzyciela Akademii Medycznej im. (...) we W.,
- w dniu 12 grudnia 2013 r. w sprawie o sygnaturze Km 5643/13 z wniosku wierzyciela Gminy W.,
- w dniu 28 stycznia 2014 r. w sprawie o sygnaturze Km 160/13 z wniosku wierzyciela Gminy W.,
- w dniu 21 lutego 2014 r. w sprawie o sygnaturze Km 1/12 z wniosku wierzyciela D. B.V. spółki prawa holenderskiego,
- w dniu 21 lutego 2014 r. w sprawie o sygnaturze Kms 38/13 z wniosku Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków,
- w dniu 21 lutego 2014 r. w sprawie o sygnaturze Km 642/12 z wniosku wierzyciela (...) sp. j. w Ś.,
- w dniu 21 lutego 2014 r. w sprawie o sygnaturze Km 752/13 z wniosku wierzyciela Skarbu Państwa – Prezydenta W.,
- w dniu 21 lutego 2014 r. w sprawie o sygnaturze Km 3455/10 z wniosku wierzyciela Spółki Mieszkaniowej sp. z o.o. w K..

W każdej z powyższych spraw powód otrzymał od Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków W. O. informację następującej treści „(...) do powyższych roszczeń zajmuję po myśli art. 859 k.p.c.

wierzytelności dłużnika należne mu od A. U. (2) jako dłużnika wierzytelności z tytułu przypadających dłużnicze wszelkich należności z tytułu realizacji umów cywilnoprawnych. Zajęciu podlega cała suma przypadająca dłużnikowi do wypłaty i obejmuje także wypłaty przyszłe.”

(dowód: zajęcie wierzytelności oraz ekspektatywy wierzytelności z dnia 21 lutego 2014 r. w sprawie egzekucyjnej o sygnaturze Km 1/12, k. 25; zajęcie wierzytelności oraz ekspektatywy wierzytelności z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie egzekucyjnej o sygnaturze Km 160/13, k. 27; zajęcie wierzytelności oraz ekspektatywy wierzytelności z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie egzekucyjnej o sygnaturze Km 5643/13, k. 29; zajęcie wierzytelności oraz ekspektatywy wierzytelności z dnia 21 lutego 2014 r. w sprawie egzekucyjnej o sygnaturze Kms 38/13, k. 31; zajęcie wierzytelności oraz ekspektatywy wierzytelności z dnia 21 lutego 2014 r. w sprawie egzekucyjnej o sygnaturze Km 642/12, k. 33; zajęcie wierzytelności oraz ekspektatywy wierzytelności z dnia 21 lutego 2014 r. w sprawie egzekucyjnej o sygnaturze Km 752/13, k. 35; zajęcie wierzytelności oraz ekspektatywy wierzytelności z dnia 21 lutego 2014 r. w sprawie egzekucyjnej o sygnaturze Km 3455/10, k. 37; zajęcie wierzytelności z dnia 4 stycznia 2014 r. w sprawie egzekucyjnej o sygnaturze Km 936/11, k. 39; zajęcie wierzytelności z dnia 4 stycznia 2014 r. w sprawie egzekucyjnej o sygnaturze Km 7528/11, k. 40)

Pismem z 18 listopada 2014 r. powód poinformował Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków W. O. o uprawomocnieniu się nakazu zapłaty wydanego 6 września 2013 r. przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu na rzecz pozwanej i zwrócił się o potwierdzenie, czy wierzytelność pozwanej nadal podlega zajęciu i w jakiej kwocie oraz na jaki rachunek należy ją wpłacić.

(dowód: pismo powoda z dnia 18 listopada 2014 r., k. 41)

Pismem z 18 listopada 2014 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków M. S. zawiadomiła powoda o wszczęciu postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygnaturze Km 2808/14 na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z dnia 6 września 2013 r. o sygnaturze akt I Nc 222/13, opatrzonego klauzulą wykonalności z dnia 13 listopada 2014 r. oraz o zajęciu przysługujących powodowi wierzytelności z rachunku bankowego.

(dowód: zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego z 18 listopada 2014 r. w sprawie o sygnaturze Km 2808/14, k. 12; zawiadomienie o zajęciu wierzytelności z 18 listopada 2014 r. w sprawie o sygnaturze Km 2808/14, k. 13)

W dniu 26 listopada 2014 r. powód wpłacił na rachunek bankowy Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków W. O. kwotę 469 304,16 zł tytułem realizacji zajętej wierzytelności pozwanej, wynikającej z nakazu zapłaty wydanego w sprawie o sygnaturze akt I Nc 222/13.

(dowód: zaświadczenia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków W. O. z 27 listopada 2014 r. w sprawie o sygnaturze Km 3455/10, k. 22)

Pismem z 27 listopada 2014 r. powód poinformował pozwaną o tym, że spełnił świadczenie objęte nakazem zapłaty wydanym w sprawie o sygnaturze akt I Nc 222/13 na rachunek Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków W. O., wobec czego egzekucja wierzytelności objętej tym nakazem jest bezzasadna.

(dowód: pismo powoda z dnia 27 listopada 2014 r., k. 68)

Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2014 r. w sprawie o sygnaturze akt I ACo 42/14 Sąd Apelacyjny we Wrocławiu nadał klauzulę wykonalności tytułowi egzekucyjnemu w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 6 września 2013 r. w sprawie I Nc 222/13 na rzecz K. P. jako nabywcy wynikających z niego wierzytelności. Z kolei postanowieniem z dnia 9 stycznia 2015 r. w sprawie I ACo 42/14 Sąd Apelacyjny we Wrocławiu uchylił w całości powyższe postanowienie z dnia 2 grudnia 2014 r.

(dowód: postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 2 grudnia 2014 r., sygnatura akt I ACo 42/14, k. 76; postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 9 stycznia 2015 r., sygnatura akt I ACo 42/14, k. 88)

Pomiędzy stronami toczyło się również postępowanie o zapłatę przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków w sprawie o sygnaturze VI Nc 425/12. Dnia 23 października 2014 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków polecił wypłacić z depozytu sądowego kwotę 75 567,68 zł na konto Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków W. O.. Kwota ta została wpłacona do depozytu 1 sierpnia 2013 r. przez powoda A. U. (2) tytułem zabezpieczenia wynikającego z nakazu zapłaty z dnia 19 czerwca 2012 r. wydanego w sprawie VI Nc 425/12 na rzecz M. M.. Wydając powyższe rozstrzygnięcie Sąd przyjął, że wierzytelność wynikająca z nakazu zapłaty w sprawie VI Nc 425/12 została zajęta w postępowaniu egzekucyjnym w sprawie KM 5643/13 i M. M. musi znosić powyższe zajęcie.

(dowód: wydruk z systemu polecenia wypłaty z 23 października 2014 r., k. 94; uzasadnienie postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków w sprawie o sygnaturze VI Ns 183/14, k. 95-99)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Z poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych wynika, że w niniejszym postępowaniu powód domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 6 września 2013 r., wydanego w sprawie o sygnaturze akt I Nc 222/13. Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 in principio k.p.c. dłużnik może w drodze procesu żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane.

Stan faktyczny sprawy był w zasadzie bezsporny. Strony spierały się jednak co do prawnej oceny zaistniałych faktów. W ocenie powoda egzekucja wierzytelności objętej nakazem zapłaty wydanym w sprawie o sygnaturze I Nc 222/13 jest bezpodstawna, gdyż spełnił on świadczenie, dokonując wpłaty na rzecz Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków W. O. tytułem zajęcia wierzytelności przysługującej pozwanej. Z kolei pozwana kwestionowała skuteczność dokonanego przez tego Komornika zajęcia, a także bierną legitymację procesową, wskazując, że scedowała wierzytelność na rzecz swojej córki.

W ocenie Sądu nie zasługiwał na uwzględnienie podniesiony przez pozwaną zarzut braku biernej legitymacji procesowej. W postępowaniu z powództwa opozycyjnego legitymacja czynna przysługuje osobie obowiązanej według treści tytułu wykonawczego, a legitymacja bierna osobie według niego uprawnionej. Zaskarżony tytuł wykonawczy obejmuje prawomocny nakaz zapłaty z dnia 6 września 2013 r. zaopatrzony w klauzulę wykonalności nadaną 13 listopada 2014 r. przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w sprawie o sygnaturze I ACo 42/14 na rzecz pozwanej M. M.. Na podstawie tego tytułu wykonawczego pozwana złożyła 18 listopada 2014 r. wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko powodowi. W istocie w międzyczasie, to jest 2 grudnia 2014 r., spornemu tytułowi egzekucyjnemu została nadana klauzula wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień na rzecz córki pozwanej K. P.. Postanowienie o nadaniu tej klauzuli zostało jednak uchylone przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu postanowieniem z dnia 9 stycznia 2015 r. w sprawie I ACo 42/14. Na moment zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie jedynym tytułem wykonawczym uprawniającym do prowadzenia egzekucji dysponuje więc pozwana M. M.. Wyłącznie ona jest też uprawniona z zaskarżonego tytułu wykonawczego. Kwestia materialnoprawnych skutków cesji wierzytelności na rzecz córki K. P. nie ma tu zdaniem Sądu żadnego znaczenia. Powództwo przeciwegzekucyjne powinno być bowiem wytoczone przeciwko wierzycielowi w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego, to znaczy przeciwko osobie, na rzecz której została nadana klauzula wykonalności tytułowi egzekucyjnemu. W świetle rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego, który uchylił klauzulę nadaną na rzecz K. P., jedynie pozwana jest wierzycielem według treści zaskarżonego tytułu wykonawczego. Z tych względów Sąd oddalił wniosek pozwanej o dopuszczenie dowodu z wniosku powoda z 12 grudnia 2014 r., złożonego w sprawie o sygnaturze I ACo 42/14, na okoliczność ustalenia przyczyn

uchylenia postanowienia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 2 grudnia 2014 r. wydanego w sprawie o sygnaturze I ACo 42/14. Dla Sądu wiążący jest jedynie wynikający z powyższego postanowienia fakt uchylenia klauzuli wykonalności nadanej na rzecz K. P.. Przesłanki, jakimi kierował się Sąd Apelacyjny wydając rozważane postanowienie, nie mają żadnego znaczenia dla oceny osoby uprawnionej do przymusowego dochodzenia roszczeń przeciwko powodowi. K. P., bez względu na skuteczność cesji wierzytelności, nie dysponuje bowiem na chwilę obecną tytułem wykonawczym przeciwko powodowi.

Żądając pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności powód zarzucił, że spełnił świadczenie wynikające z tego tytułu. Spełnienie świadczenia miało przy tym nastąpić przez realizację zajęcia wierzytelności w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przeciwko pozwanej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków W. O.. Nie ma wątpliwości, że realizacja zajęcia wierzytelności co do zasady prowadzi do spełnienia świadczenia i jego wygaśnięcia. Komornik, o ile działa na podstawie i w granicach przepisów, jest uprawniony do przyjęcia świadczenia. Zgodnie z art. 896 § 1 pkt 1 k.p.c. od momentu zajęcia wierzytelności jej dłużnik nie może bowiem spełnić świadczenia do rąk wierzyciela, a jedynie może złożyć je komornikowi lub do depozytu sądowego (od 1 stycznia 2015 r. na rachunek depozytowy Ministra Finansów). Egzekucja zajętej wierzytelności skutkuje wygaśnięciem zobowiązania dłużnika. Powyższe dotyczy jednak wyłącznie skutecznych czynności egzekucyjnych. W świetle materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie Sąd przyznał zaś rację pozwanej, że zajęcia wierzytelności dokonane przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków W. O., na podstawie którego powód spełnił świadczenie, nie mogą być uznane za skuteczne.

Należy zauważyć, że w toku postępowania egzekucyjnego zajęciu podlegają jedynie wierzytelności istniejące. Oznacza to, że wierzytelność zajmowana musi być konkretna i wynikać z określonego stosunku prawnego, a także posiadać sprecyzowaną treść. W postanowieniu o zajęciu Komornik powinien oznaczyć dłużnika oraz rodzaj tytułu prawnego będącego podstawą zajmowanej wierzytelności przynajmniej w taki sposób, aby wierzytelność tę można było zidentyfikować (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2006 r., III CK 335/05).

W niniejszej sprawie nie można uznać spornych zajęć wierzytelności za skuteczne albowiem w ocenie Sądu nie zostały one w sposób dostateczny dookreślone. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków W. O. nie sprecyzował wierzytelności, która podlegać miała zajęciu. Ogólnie wskazał jedynie na „przypadające dłużnicze wszelkie należności z tytułu realizacji umów cywilnoprawnych”. Z takiej treści zajęcia nie wynikało więc, że chodzi o wierzytelność przysługująca pozwanej na podstawie nakazu zapłaty z dnia 6 września 2013 r. Nie sposób zatem uznać, aby rozważane zajecie spełniało minimum podania tytułu prawnego będącego podstawą wierzytelności. Co więcej, treść pism Komornika wskazuje na to, że dokonuje on zajęcia wszelkich możliwych wierzytelności należnych pozwanej od powoda, w tym przyszłych wypłat z tego tytułu.

Odnosząc się zaś do wynikającej z nakazu zapłaty wierzytelności w zakresie kosztów procesu, należy zauważyć, że w chwili dokonywania przez komornika zajęć wierzytelność ta jeszcze nie istniała. Dopiero z momentem wydania wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 4 listopada 2014 r. i uprawomocnieniem się nakazu zapłaty można mówić o powstaniu wierzytelności w zakresie kosztów postępowania. Tymczasem egzekucja z wierzytelności powstałych później, na podstawie innego stosunku prawnego, prowadzona może być tylko na podstawie nowego zajęcia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 sierpnia 1971 r., I CR 308/71).

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że nie doszło do skutecznego zajęcia przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków W. O. wierzytelności z nakazu zapłaty z 6 września 2013 r., wydanego w sprawie o sygnaturze I Nc 222/13.

Mimo nieskutecznego zajęcia wierzytelności przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków W. O., powód zdaniem Sądu spełnił świadczenie wynikające z zaskarżonego tytułu wykonawczego. Dokonaną przez niego zapłatę na rzecz Komornika należy bowiem rozpatrywać w świetle przepisu art. 452 k.c. Ponieważ zajęcie wierzytelności przez Komornika było nieskuteczne należy uznać, że był on osobą nieuprawnioną do odbioru świadczenia od powoda będącego dłużnikiem egzekwowanej wierzytelności. Przepis art. 452 k.c. pozwala jednak pod

pewnymi warunkami na zwolnienie dłużnika ze zobowiązania, mimo że świadczył na rzecz osoby nieuprawnionej. Zgodnie z art. 452 k.c. jeżeli świadczenie zostało spełnione do rąk osoby nieuprawnionej do jego przyjęcia, a przyjęcie świadczenia nie zostało potwierdzone przez wierzyciela, dłużnik jest zwolniony w takim zakresie, w jakim wierzyciel ze świadczenia skorzystał. W toku niniejszego postępowania pozwana potwierdziła przyjęcie świadczenia spełnionego przez powoda w zakresie zapłaty należności głównej oraz odsetek objętych nakazem zapłaty z 6 września 2013 r. Wobec wyraźnego potwierdzenia przez pozwaną, należy więc uznać, że w tym zakresie powód spełnił świadczenie.

Sąd uznał, że powód spełnił świadczenie także w zakresie kosztów postępowania, to jest zasądzonej nakazem zapłaty kwoty 11 801,00 zł wraz z kosztami postępowania klauzulowego w wysokości 66,00 zł. Pozwana nie potwierdziła przyjęcia świadczenia w powyższym zakresie, jednakże w ocenie Sądu skorzystała z niego. Wskutek zapłaty na rzecz Komornika doszło bowiem do zmniejszenia zadłużenia pozwanej w innych sprawach egzekucyjnych prowadzonych z wniosków jej wierzycieli. Dzięki zapłacie dokonanej przez powoda zmniejszyły się pasywa pozwanej, a tym samym można mówić o skorzystaniu przez nią ze świadczenia. Należy przy tym zauważyć, że powód jako dłużnik spełnił świadczenie na rzecz Komornika mógł pozostawać w przekonaniu, że wierzytelność ta jest skutecznie zajęta. W innym postępowaniu między stronami 23 października 2014 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków nakazał bowiem wypłatę kwoty złożonej do depozytu właśnie na rzecz Komornika. Powód upewnił się też wcześniej, czy postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanej nadal jest prowadzone, jaka kwota jest egzekwowana i na jaki rachunek ma ją przelać. Poinformował też o powyższym pozwaną. Dokonując wpłaty na rzecz Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków W. O. powód dołożył więc należytej staranności. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt, że pozwana nie twierdziła, jakoby kwoty wpłacone przez powoda nie zostały przekazane przez Komornika na rzecz jej wierzycieli.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że z powyższych faktów można na podstawie art. 231 k.p.c. wyprowadzić wniosek o tym, że pozwana skorzystała ze świadczenia również w zakresie zapłaconych kosztów procesu albowiem świadczenie spełnione w tym zakresie przez powoda zostało przeznaczone przez Komornika na zaspokojenie wierzycieli pozwanej. Należy dodać, że dokonując zapłaty na rzecz Komornika dnia 26 listopada 2014 r. powód uiścił kwotę 469 304,16 zł. Należność główna, jaką miał wówczas zapłacić, wynosiła 366 673,00 zł wraz z odsetkami od 1 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty, to jest 26 listopada 2014 r., a więc kwotą 90 764,16 zł. Powód uiścił więc całość należnej kwoty, a ponadto koszty w wysokości 11 867,00 złotych. W świetle art. 452 k.c. należy więc przyjąć, że powód w całości został zwolniony ze zobowiązania.

Konsekwencją powyższego jest brak podstaw do prowadzenia egzekucji nakazu zapłaty z dnia 6 września 2013 r., gdyż wynikające z niego świadczenie zostało spełnione i wygasło. Dlatego też Sąd w całości uwzględnił powództwo, pozbawiając w całości wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 6 września 2013 r., wydanego w sprawie o sygnaturze akt I Nc 222/13.

W punkcie II wyroku Sąd orzekł o kosztach postępowania zgodnie z wyrażoną w art. 98 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Pozwana, jako strona przegrywająca, obowiązana jest zwrócić powodowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Na koszty te złożyły się uiszczona opłata sądowa od pozwu w kwocie 18 334,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 25 lutego 2013 r., poz. 2013 r.) w wysokości 7 200,00 zł oraz uiszczona opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 złotych. Z tych względów Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 25 551,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.